

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתקעב

ערב ש"ק פ' בשלח - ט"ו בשבט ה'תשע"ג

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים ושתיים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"י שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לזכות

החייל ב"צבאות השם" מנחם מענדל שי'
לרגל היכנסו בבריתו של אאע"ה ביום ג' שבט,
ה' תהא שנת עת הגאולה

ולזכות הוריו

הרה"ת ר' שמואל הכהן וזוגתו מרת מינא זעלדא שיחיו כהן

ולזכות זקניו

הרה"ג הרה"ת ר' יוסף עקיבא הכהן וזוגתו מרת פרידא מלכה שיחיו כהן

הרה"ת ר' יוסף יצחק וזוגתו מרת שרה שיחיו גורביץ

*

לזכות

הרה"ת ר' יעקב יוחנן הלוי בן הרבנית מרת לאה שיחיל רייטשיק

הרה"ת ר' אליעזר בן מרת חיל דרייזל שיחיל טורין

ליום הולדתם, ט"ב שנתבשר בשורות טובות

לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק

ומתוך בריאות הנכונה ולשנת ברכה והצלחה בגו"ד

*

נדפס ע"י ידידיהם

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו שגלוב

* * *

IN LOVING MEMORY OF OUR DEAR PARENTS AND GRANDPARENTS

Reb Yitzchok (Isadore) ben Reb Nochum Tzvi Plotkin ע"ה

Passed away on 19 Shevat, 5765

Mrs. Yenta (Yetta) bas Reb Nochum ע"ה Plotkin

Passed away on 11 Tevet, 5764

ת. נ. צ. ב. ה.

DEDICATED BY THEIR CHILDREN & GRANDCHILDREN

Mr. & Mrs. Avrohom Aharon and Shoshana Baila שיחיי Plotkin

Mr. & Mrs. Michael Yosef (Michael) and Rodah Chayah (Karen) שיחיי Block

and families שיחיו

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולענין פנחס זליג ב"ר יצחק ז"ל

ולענין מאיר ב"ר צבי ע"ה ולענין יוסף ב"ר ארי' ע"ה

ו"הקיצו ורננו שוכני עפ"ר והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

תשאיר את הקושיות בגלות, וצא מהגלות! / משיחת ש"פ בשלח התשמ"ז

7 זמן הגאולה

מלחמה זו היא בלי שום חשבונות דשכל / פ' השבוע והזמן באור הגאולה

10 המעשה הוא העיקר

נשי ישראל הצדקניות מתחילות בהעידה בחופים ובמחולות על בוא הגאולה / הוראת למעשה בפועל

12 וילחום מלחמת ה' - וינצח

אני יהי' הראשון שילחם שתתפרק הממשלה! / שיחות בענין שלימות העם והארץ

15 כתב יד קודש

מי' שבט לראש השנה / צילום מהגהת כ"ק אד"ש מה"ם על שיחת ש"פ בא התשמ"ז

מי' שבט לראש השנה

בקשר ט"ו בשבט שחל בשבת זו, הבאנו צילום מיוחד (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ בא, ח' שבט ה'תשמ"ז (השיחה נדפסה בלקו"ש חכ"ו ע' 328 ואילך)

ועוד - וגם זה עיקר - איינארדענען אז ביום ההילולא זאלן זיין התוועדויות בכל מקום ומקום, וואו מ'זאל זיך אלע צוזאמען שטארקן צו גיין "בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו נס"ו", דורך מוסיף זיין ביתר שאת וביתר עוז אין די אלע פעולות פון דעם בעל ההילולא, "כל עמל כו' אשר עמלה נפשו בחייו" - אין הפצת התורה והמצוות, ובמיוחד - הפצת המעיינות חוצה, און אין די אלע ענינים וואס דער בעל ההילולא האט געמאנט.

ועוד ועיקר - אין אן אופן אז דערפון זאל זיין א פעולה נמשכת על כל הימים שלאחרי היום ההילולא, אין די ימים שלאחרי זה, ביז דער שבת שלאח"ז. און דערפון זאל עס נמשך ווערן על כל ימי השנה.

וכל זה - דורכגענומען מיט אהבת ישראל און אחדות ישראל, ווי דער בעל ההילולא האט געוואלט און געבעטן איין מאל און נאכאמאל און ווידער אמאל וכו' אין זיינע מאמרי חסידות, און נאכמער אויסגעטייטשט בפשטות - אין זיינע שיחות קדושות.

פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

ועוד - וגם זה עיקר - איינארדענען אז ביום ההילולא זאלן זיין התוועדויות בכל מקום ומקום, וואו מ'זאל זיך אלע צוזאמען שטארקן צו גיין "בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו נס"ו", דורך מוסיף זיין ביתר שאת וביתר עוז אין די אלע פעולות פון דעם בעל ההילולא, "כל עמל כו' אשר עמלה נפשו בחייו" - אין הפצת התורה והמצוות, ובמיוחד - הפצת המעיינות חוצה, און אין די אלע ענינים וואס דער בעל ההילולא האט געמאנט.

ועוד ועיקר - אין אן אופן אז דערפון זאל זיין א פעולה נמשכת על כל הימים שלאחרי היום ההילולא, אין די ימים שלאחרי זה, ביז דער שבת שלאח"ז*, און דערפון זאל עס נמשך ווערן על כל ימי השנה.

וכל זה - דורכגענומען מיט אהבת ישראל און אחדות ישראל, ווי דער בעל ההילולא האט געוואלט און געבעטן איין מאל און נאכאמאל און ווידער אמאל וכו' אין זיינע מאמרי חסידות, און נאכמער אויסגעטייטשט בפשטות - אין זיינע שיחות קדושות.

(* ראש השנה (לאילנות - האדם עץ השדה) -

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש
 לזכות האשה רייזל פרומא בן ח'י רחל שתחי'
 ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו
 ולזכות ח'י רחל בת שפרנצא שתחי'
 ולזכות הנא לאה בת ח'י רחל, עדינה בת ח'י רחל, מרים בת ח'י רחל, וצבי בן ח'י רחל שיחיו

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל: 718-207-5904
 סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל: (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219
 דואר אלקטרוני: chinuch@neto.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

באם שמיר אינו יכול לעמוד מול הלחץ של אומות העולם, שיכריז זאת בגלוי שאינו יכול לעמוד מול הלחץ ואינו יכול להיות יותר ראש הממשלה!

שמיר פירושו כפי שכבר אמרתי כמה פעמים בעבר שכתוב שזה דבר הבוקע אבן קשה, אז כששמיר ישים שמיר בכל התוקף על ההחלטה בענין דיבורים אלו אודות מסירת חלקים מארץ ישראל זה יבקע ויתבטל, ותבטל לגמרי כל החלטה ומחשבות אודות ענינים כאלו. השר משה קצב: הרבי שליט"א הוא זה שהקים את הממשלה הנוכחית, ואנחנו רוצים את המשך ברכתו של הרבי לממשלה, שמכניסה קדושה לממשלה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: כששמיר יכניס בארץ ישראל קדושה אז זה יתן לי את הכח לעמוד מול הלחצים.

השר קצב: שמיר בודאי יהי' חזק.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: עד עכשיו הי' חזק, ובמילא בנוגע לעכשיו צריכים לראות שיפסיקו מיד את הדיבורים אודות אוטונומי'.

והמשיך כ"ק אדמו"ר שליט"א: בטח תמסור זאת למר שמיר ובטח לא תקפיד עלי על שהנני מטיל עליך שליחות בלתי נעימה. אבל תמסור זאת בכל התוקף כפי שאני אמרתי את זה, ולמה לי לעשות שליח בעצמי שילך עליו וימסור לו את הדברים בכל התוקף. וסליחה על זה שדיברתי כל כך קשה כי באמת היו צריכים לדבר על זה באריכות יותר גדולה וכהנה וכהנה, אלא שאין הזמן כעת להאריך בזה.

ויהי רצון שתבשר בשורות טובות בכ"ז, וידברו רק אודות ענינים של קדושת ארץ ישראל וקדושת עם ישראל. בשורות טובות.

(בעת ביקור מר משה קצב (שר התחבורה) בחלוקת 'שליחות-מצוה' לצדקה - י"ד שבט ה'תשנ"ב)

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד 'הקיצו ורננו שוכני עפר' והוא בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה

תשאיר את הקושיות בגלות, וצא מהגלות!

צריכים לצעוק שרוצים כבר לצאת מהגלות - "עד מתי", "דאלאי גלות!"

- ישנם הבאים וטוענים שמנהג אבותינו בידינו - הוא לא ראה שסבו יצעק שצריכים לצאת מהגלות ● אבל סבך גם לא קרא מעולם אף עיתון, ולא דיבר בשבת שום ענינים של חול שאסור לדברם - וא"כ, מה אתה משה את עצמך לסבך?! ● ומה שיש לך קושיות - תשאיר את הקושיות בגלות וצא בעצמך מהגלות! ● תרגום חפשי משיחת ש"פ בשלח, ט"ו בשבט ה'תשמ"ו - בלתי מוגה

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"*

למלוא ונכסיו משועבדים לו, אבל במקרים אחרים שבהם החיוב מתחיל רק ביום הפרעון, אינו נאמן לומר פרעתי בתוך זמנו.

ולדוגמא, בפדיון הבן: החיוב דפדיון הבן חל על האבא שלשים יום אחרי הולדת הולד בלבד, וכיון שכך, לכן לדברי הכל בפדיון הבן אין אדם נאמן לומר פרעתי קודם זמנו.

ב. ע"פ הנ"ל מתעוררת שאלה בפנימיות הענינים:

ובהקדים מה שדובר פעם³, שגם הקב"ה מקיים מצות פדיון הבן⁴ (שהרי "מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל" - "מה שהוא עושה הוא אומר לישראל לעשות"⁵), וקיום

(3) לקר"ש חי"א ע' 48 ואילך. והגש"פ עם ליקוטי ביאורים טעמים ומנהגים ע' תקכג (בהוצאת קה"ת תשל"ט ואילך, בהוצאת תנש"א ע' תעו) ואילך.

(4) ראה במדב"ר רפ"ז. וש"נ. זח"ב קעד, ריש ע"ב.

(5) תהלים קמז, יט. שמור"ד פ"ל, ט.

א. ישנה מחלוקת בגמרא¹ האם אדם החייב כסף לחבירו נאמן לומר פרעתי תוך זמני או אינו נאמן. ריש לקיש סובר ש"הקובע זמן לחבירו ואמר לו פרעתיך בתוך זמני, אינו נאמן", כיון ש"לואי שיפרע בזמנו", ואביי ורבא סוברים שנאמן, כיון ש"עביד איניש דפרע בגו זימני" זימנין דמתרמו לי' זוזי אמר איזיל איפרעי' כי היכי דלא ליטרדן".

והגמ' פוסקת ש"הלכתא כריש לקיש", וכן פוסק הרמב"ם² "חזקה היא שאין אדם פורע בתוך זמנו".

אולם מחלוקת זו היא רק במלוא ולוה, כיון שכבר בשעת ההלוואה נתחייב הלוה

(* סעיף א' נעבד ע"פ חלקים מסעיף כו בהנחה ש"ל ע"י "ועד הנחות התמימים" (סה"ש תשמ"ז ח"ב ע' 610 ואילך).

(1) ב"ב ה, א-ב.

(2) הל' מלוה ולוה פ"א ה"ו.

המצוה של הקב"ה הוא ע"י שאבינו שבשמים פודה את "בני בכורי ישראל"⁶ מהגלות.

וע"פ הנ"ל – שבפדיון הבן לכולי עלמא (גם לאביי ורבא) אין אדם פורע תוך זמנו – יוצא לכאורה, שהקב"ה לא יפדה את בני ישראל (מהגלות) בתוך הזמן, ולכאורה הרי זה היפך המציאות, שהרי הגמרא אומרת⁷ בפירוש "זכו – אחישנה", קודם הזמן?!

והביאור בזה:

הטעם לכך שהחייב לפדיון הבן הוא דוקא לאחר שלשים יום ולא תיכף משנולד – כי "כל ששהה ל' יום באדם אינו נפל"⁸, זאת-אומרת, שלפני שלשים יום הולד הוא ספק נפל, וביום השלשים יוצא הולד מכלל נפל ועומד בחזקת "בר קיימא", ובמילא חל עליו אז החיוב דפדיון הבן. ולכן סוברים כולם שבפדיון הבן אין אדם פורע לפני שלשים יום.

משא"כ בפדיון (הבן) של הקב"ה, הרי לא שייך לומר שעד שלשים יום בני"ה הם ספק נפל, כיון שהקב"ה בודאי יודע ש"בני בכורי ישראל" הם "בר קיימא", וצריכים בודאי לשחררם מהגלות!

ובפרט שיחד עם בני"ה נמצאת גם שכונתא בגלותא⁹, כלומר, שהקב"ה כבר משועבד כביכול (בגלותא), ואם-כן אין שום סיבה לדחות את הפדיון והפרעון עד שלשים יום, אלא בטח עושה זאת הקב"ה תיכף ומיד, "לא עכבן אפילו כהרף עין"¹⁰!

ג. אמנם, ישנו כאן ענין נוסף:

יציאת בני"ה מהגלות אינה תלויה רק בהקב"ה עצמו כביכול, אלא גם בידיהם של בני"ה – שהם צריכים "לשלם" את הפדיון

דכסף וזהב, אהבה ויראה¹¹, בכדי לצאת מהגלות, וכאשר הם יעשו זאת לפני זמן הקץ (בתוך שלשים יום) – יפדה הקב"ה מיד את "בני בכורי ישראל" מהגלות.

ומה שאפשר להקשות: הרי [לדעת ריש לקיש] הטעם לזה שאין אדם פורע תוך זמנו הוא משום שקשה לו לשלם לפני הזמן שסוכם מלכתחילה [ואיך יעשו זאת בני"ה] – אזי כאשר מדובר על יציאת בני"ה מהגלות, מותרים הם על הקושי והבלבול שבתשלום הכסף והזהב (אהבה ויראה) קודם הזמן שסוכם, ואכן משלמים זאת "לפני זמנו", העיקר לצאת מיד מהגלות.

ומה ששואלים: מה יהי' עם הכסף והזהב? ע"כ משיבים בני ישראל, שהכסף והזהב – אהבה ויראה – כבר יהיו לאחר הגאולה, אבל עכשיו חפצים רק בדבר אחד: **הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממשי!**

וכפי שביציאת מצרים "לא עכבן המקום כהרף עין", עאכו"כ עכשיו כש"כלו כל הקיצין"¹²; במילא רוצים שתבוא מיד הגאולה, ובפשטות – **בשבת זו עצמה!**

ובפרט שיהודים עושים הכל בזריזות וללא דחיות, כמבואר באגה"ק¹³ ש"זריזותי דאברהם אבינו ע"ה היא העומדת לעד לנו ולבנינו עד עולם כו" (כמדובר כמ"פ).

ד. ניגש 'בעל נגלה' ושואל שאלות:

אם יצאו מהגלות ביום השבת – מה יהי' עם המטפחת ("פאטשיילע"), הרי אסור לטלטלה?!

אומרים לו: תשאיר את המטפחת בגלות וצא בעצמך מהגלות!

טוען הוא: הרי זו המטפחת שלו,

(11) ראה תו"א ר"פ וישב. תו"ח שם נח, א ואילך. לקו"ת בהעלותך לב, ד. ובכ"מ.

(12) סנהדרין צז, ב.

(13) סימן כא.

למסור חלקים מארץ ישראל. והא ראי' שהרי הם עצמם אומרים שמה שעושים זה הוא בגלל שנתרשמו מהגויים ושיש לחץ וכו', אז אח"כ כשיבוא עוד לחץ שוב יתרשמו מאומות העולם ואין לדבר סוף, וכפי שראו זאת בפועל בעבר שכשנכנעים ללחץ הרי זה מביא עוד לחץ.

(השר משה קצב אמר שבשנה שעברה היתה אגרת מהנשיא גורג' בוש שמתנגד למדינה פלסטינאית, והשנה הוא כתב רק שאינו בעד מדינה פלסטינאית, אז רואים שיש כאן שינוי.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: ורואים לאיזה כיוון הולך השינוי).

לא יתכן שיהודי המאמין בה' ובתורתו יהיה חס ושלום שותף לעניינים כאלו ויתן חתימה לענין כזה. ולפי זה עדיף שהממשלה תתבטל ולא תהי' ממשלה יהודית, שהרי לא מדברים אודות תוכניות אלו אלא אך ורק בגלל לחץ אומות העולם (כפי שהם בעצמם אומרים). אז באם כך הוא המצב הרי לפי זה עדיף שיקימו – רחמנא ליצלן – ממשלה של אומות העולם בארץ ישראל והם יחליטו לכתחילה מה לעשות עם ארץ ישראל, ולכל הפחות אז לא יהיו יהודים שיחתמו על עניינים כאלו!

אתה בוודאי מכיר את מר מנחם בגין שבהתחלה לא הסכים לעניני קעמפ-דיוויד והי' בתוקף נגד זה, אבל בסוף התחיל לעשות ויתורים, וכפי הנשמע עד היום מתחרט ע"ז שויתר על חלק מארץ ישראל.

במילא אם אנשים שלא מאמינים בהקב"ה היו עושים את זה הי' אפשר להבין, אבל אנשים שמאמינים בקב"ה, שמהם תבוא חתימה אודות מסירת חלקים מארץ ישראל – הרי זה חילול ה'.

שמיר מאמין בקב"ה ובקדושת ארץ ישראל, ולכן הרי זה דבר בלתי מובן כלל שדוקא הוא יסכים לדבר כעת אודות תוכנית שפירושן מסירת חלקים של ארץ ישראל.

בטחון ארץ ישראל הוא מה' אחד, ואם יתנהגו בהתאם בכל התוקף הדרוש כפי שצריך אז אין מה לדאוג בנוגע לביטחון ארץ ישראל!

בינתיים מדברים רק אודות ענין של חמש שנים מכיון שמפחדים להגיד ברור שרוצים למסור חלקים מארץ ישראל, אבל י"ל שכוונתם ברורה שסוף כל סוף ימסרו חלקים מארץ ישראל. ע"פ השערתו – שמיר בעצמו יודע את זה ויותר טוב ממני.

לשמיר יש הרבה זכויות בנוגע לארץ ישראל מתחיל עוד מהזמן של הארגון וכו', שאז כשהי' (על פי תורתנו) שליטה לאומות העולם על ארץ ישראל לחם שמיר נגד זה, ועכשיו הוא זה שמדבר אודות מסירת חלקים מארץ ישראל.

ובנוגע לפועל לדעתי – צריכים לראות ששמיר יבטל מיד את ההחלטה והדיבורים אודות אוטונומי'.

אני כל הזמן לחמתי שתהי' ממשלה של שמיר, וכשם שעשיתי הכל מה שהי' ביכולתי שתקום דוקא ממשלה שראש הממשלה יהי' שמיר, הרי באם ימשיכו בכיוון זה אודות דיבורים כאלו אז אני מנחם מענדל יהי' הראשון שילחם בכל התוקף ובכל הכחות שלי נגד שמיר שתתפרק הממשלה!

עד היום הי' רק מר שמעון פרס נגד ממשלת שמיר, אבל אם שמיר ימשיך בכיוון זה אודות דיבורים על אוטונומי' אז אני גם כן יהי' נגד ממשלת שמיר.

(6) שמות ד, כב.

(7) סנהדרין צח, א.

(8) שבת קלה, ב. ועוד.

(9) ראה מגילה כט, א. זח"א קכ, ב. זח"ג ד, ב. ועוד.

(10) מכילתא ופרש"י בא יב, מא (גבי יצי"מ).

אני יהי' הראשון שילחם שתתפרק הממשלה!

כשהוצג שר התחבורה משה קצב, לחץ כ"ק אדמו"ר שליט"א את ידו (והמשיך להחזיק את ידו כל משך זמן הדיבור) ובירכו: שיזכה בתור תפקידו לקבץ עם ישראל, תורת ישראל והקב"ה, שג' אלו לא ינתק.

והמשיך כ"ק אדמו"ר שליט"א: שמעתי לאחרונה שמועה מוזרה ומבהילה בנוגע לדיבורים והחלטה של הממשלה בארץ ישראל, אודות מסירת חלקים מארץ ישראל. לפועל מדברים כעת אודות תכנית לתקופה של חמש שנים שקוראים לזה אוטונומי, אבל לא משנה באיזה אופן מדברים על זה ומסבירים את זה שהרי בפועל דיבורים אלו וענינים אלו הם בגדר **האיסור המפורש ד"לא תחנם**" שאסור למסור שום חלק מארץ ישראל לאומות העולם! ודיבורים אלו יביאו סוכ"ס למסירת חלקים מארץ ישראל בפועל. וממילא נמצא שזה שמדברים אודות זה – ה"ז כפירה בה' ובתורתו ובארץ ישראל ובקדושת ארץ ישראל.

דיבורים אלו אודות תוכנית האוטונומיה הינם צעד ראשון למסירת חלקים מארץ ישראל ולא רק חלקים קטנים אלא חלקים גדולים כמו יהודה, שומרון, עזה, חברון וירושלים וכו', והרי זה ענין של **פיקוח נפשות ממש!** וכאמור שלא משנה מה שהיהודים חושבים ואומרים ומסבירים את זה אלא איך שאומות העולם מפרשים זאת, והם מפרשים זאת שמדובר אודות תוכנית שסופה מסירת חלקים מארץ ישראל בפועל והקמת מדינה פלסטינאית.

אתה הרי מבין ערבית, אז תשאל את הערבים הגרים שם ותראה שהם יגידו לך שמה שהם מתכוונים אודות מה שמדברים על אוטונומיה לתקופה של חמש שנים פירושו בפועל שמוסרים להם חלקים מארץ ישראל כדי להקים מדינה פלסטינאית. וממילא אין זה נוגע כלל איך היהודים יפרשו את זה, כי העיקר איך שהגויים מסתכלים על זה.

רק עצם הדיבור בנוגע לתוכנית האוטונומי' הוא חילול ה' וחילול הקודש. זה שיש בארץ ישראל יהודים שאינם שומרי תורה ומצוות הרי זה בנוגע להם בפרטיות, אבל כאן המדובר שממשלת ישראל תכריז מלחמה גלוי' נגד ה' ותורתו.

ובנוגע למה שמסבירים שאין המדובר אלא אודות מינהל עצמי שינהלו לבד את החינוך שלהם והחקלאות משלהם וכו' אבל לא עניני חוץ וביטחון ושזהו רק לניסיון, הרי זה ענין של דיפלומטי' ובזה לא אתווכח היות שכנראה אתה מבין יותר טוב ממני בזה, אבל כאן אין המדובר אודות דיפלומטי' אלא אודות דיבורים רחמנא ליצלן אודות מסירת חלקים מארץ ישראל, ועצם השקו"ט אודות ענינים אלו זה חילול ה', נגד ה' ותורתו וכו', ובמילא אין שום חילוק איזה מטעמים ומעדנים (דיפלומטי') יעשו מזה היהודים.

ובנוגע לזה שאומרים שהיות שיש כעת עלי' מרוסי' וכמו"כ זקוקים לערבויות מהממשל דארה"ב וכו' ולכן מתחשבים במה שתאמר ממשלת ארה"ב, הרי בפועל זהו הצעד הראשון

ו"צדיקים חביב עליהם ממונם כו" אפי' בשוה פרוטה¹⁴, והמטפחת שוה יותר מפרוטה, ובפרט כשזו מטפחת אדומה ("א רויטע פאטשיילע")...

אומרים לו: קשור את המטפחת מסביב לצואר – כמנהג ישראל – וצא בקפיצה ("טאנץ ארויס") מהגלות!

ממשיך וטוען: כיצד יכול לצאת מהגלות ביום השבת – הרי תיכף עליו לעשות הבדלה, ואחרי הבדלה יש לו "משרה" ("א שטעלע") ועליו להתעסק במסחר ולשוחח בטלפון על כל הענינים שאסור לדבר אודותם בשבת!?

אומרים לו: יש לך נפש אלקית, חלק אלקה ממעל ממש¹⁵, שהיא העיקר שבך, והנשמה מעולם לא הלכה לגלות ואף אחד לא בעל-הבית עלי' (כדלקמן) – אזי תציית פעם לנפש האלקית שלך, הרוצה שתצא כבר מהגלות!

ומה שיש לך גם "מלך זקן וכסיל"¹⁶ האומר שמשרתך ומסחרך הם העיקר – ההנך חייב להראות לכולם שהטיפש זקן וכסיל שליט עליך!?!...

למרות זאת רוצים להיות מונחים דוקא בעולם הזה החומרי – לא די לו בעולם הזה **הגשמי**, הוא זקוק לעולם הזה **החומרי** דוקא ולעשות מחומריות – גשמיות! אבל אעפ"כ, לכל-הפחות אל תפריע לנפשך האלקית, ה"חלק אלקה ממעל ממש" שלך!

כמה זמן אפשר לבזבז על הנפש הבהמית, אולי תחשוב פעם גם על הנפש האלקית שבך!?

ה. והגם שלא ברצוננו הלכנו לגלות ולא ברצוננו נצא מהגלות (כפתגם בעל

14) ראה חולין צא, א.

15) תניא רפ"ב.

16) קהלת ד, יג. קה"ד ובפרש"י עה"פ. מדרש תהלים

(באבער) ט, ה. זח"א קעט, סע"ב.

ההילולא¹⁷) – הרי זה רק בנוגע לרצון, אבל לצעוק צריכים שרוצים כבר לצאת מהגלות – "עד מתי", "דאלאי גלות!"

וביחד עם זה יש לידע, כפי שבעל ההילולא המשיך, שאע"פ שלא ברצוננו הלכנו לגלות ולא ברצוננו נצא מהגלות, הנשמה מעולם לא הלכה לגלות, ומצד זה בכחו של יהודי לעמוד מעל לגלות ולא לחשוב על משרתו וכו"ב, אלא מחשבתו ורצונו היחידים הם רק – שהוא רוצה לצאת מהגלות!

ו"במקום של מחשבתו של אדם שם הוא נמצא"¹⁸, יחד עם שולחנו, כסאו וכל עניניו, אפילו אם זה "מעל לו",

כידוע¹⁸ שענין זה (דבמקום של מחשבתו כו') למדים מהפסוק¹⁹ "שרפים עומדים ממעל לו" – שאף שהדרגא ד"מעל לו" היא למעלה ממדרגת השרפים, אעפ"כ, מצד מחשבתם ותשוקתם לעמוד שם – הרי הם בפועל "עומדים ממעל לו"!

ו. והנה, ישנם הבאים בטענה: הרי ביום השבת אין עצב בה²⁰ וצריכים להיות בעונג ובשמחה – וא"כ, מדוע באים לצער את בני ישראל מכך שהם נמצאים בגלות ועליהם לצעוק "עד מתי", ובפרט שאתה בעצמך הרי תבעת להיות במיוחד עכשיו בשמחה גדולה?! ע"כ אומרים שאין זו סתירה כלל: תסתובב ותצעק מתוך שמחה וטוב לבב וב"שטורעם" שרוצים את הגאולה!

וכפסק-דין הרמב"ם²¹ ש"השמחה שישמח

17) שיחת ג' תמוז תרפ"ז – סה"מ תרפ"ז ע' קצו. סה"מ קונטרסים ח"א קעה, ב. לקו"ד ח"ד תרצא, ב.

18) אוה"ת בראשית כ"ו תתרכז, ב. המשך מים רבים תרל"ו פק"ג. סה"מ תרמ"ג ע' סה. תרנ"ה ס"ע ריב ואילך. כש"ט (הוצאת קה"ת) הוספות סל"ח. וש"נ. ועוד.

19) ישע"י ו, ב.

20) ראה ירושלמי ברכות פ"ב סוף ה"ז. תוד"ה מאן

דאמר – מ"ק כג, ב.

21) הל' לולב בסופן.

אבל שהקושיות לא יבלבלו אותך ויעכבוך לצאת מהגלות!

טוען הוא: הרי זה יום השבת, יום של תענוג – ומדוע צריכים להתרגז, ובפרט שכאשר מתרגזים, זה מפריע לאכילה ושת' ובריאות הגוף...

אזי כאמור: אין זמן לכל ענינים אלו – צריכים לצאת מהגלות!

אלה המחשבה והרצון היחידים, ובמקום שמחשבתו של אדם שם הוא נמצא (כנ"ל)!

ט. ויה"ר שכל בני ישראל ייצאו כבר מהגלות, "בנערנו ובקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"²⁴, גם אלו שיש להם קושיות ורוצים להתקע ולהתעלות ("שטעקן און שטייגן") דוקא בגלות,

והרי כבר ישנו ה"ויהי בשלח פרעה" – עם פרעה כבר מסודרים, ומצד פרעה הרי "על כרחם של ישראל יגרשם מארצו"²⁵, המניעה היחידה היא מצדם של בני ישראל, שצריכים רק לשים את האצבע קטנה, ובהרהור אחד של תשובה הופכים להיות צדיק גמור²⁶, וכך גם בצדיקים – "לאתבא צדיקא בתיובתא"²⁷, ויוצאים כולם מהגלות בשמחה ובטוב לבב.

²⁴ זח"ג כח, א. ועוד.

²⁵ בא י, ט.

²⁶ פרש"י ס"פ בא. וראה לקו"ש ח"א בתחלתו. "יחי המלך" דש"פ שמות ש. ז. (גליון תקנא ע' 3 ואילך).

²⁷ קידושין מט, ב. שו"ע אה"ע סל"ח סל"א. וראה לקו"ש ח"כ ע' 425 הערה 56.

²⁸ ראה לקו"ת ר"ה נח, א. האזינו עה, סע"ב.

האדם בקיום המצוות עבודה גדולה היא", במילא פוסק הרמב"ם: **הקשיבו יהודים, תסתובבו ותצעקו בשמחה גדולה שהקב"ה צריך כבר להוציא את בני ישראל מהגלות!!**

ז. ישנם הבאים וטוענים שמנהג אבותינו בידינו – הוא לא ראה שסבו יצעק שצריכים לצאת מהגלות!

אבל סבך גם לא קרא מעולם אף עיתון! יום השבת ה' אצלו יום מנוחה וקדושה שאין עצב בו, ולא דיבר בשבת שום ענינים של חול שאסור לדברם – וא"כ, מה אתה משהו את עצמך לסבך?!

ובכלל – מה נוגע כאן הסבא שלך? הרי נמצאים בגלות, שכונתא בגלותא, כל המלאכים וכל בני ישראל נמצאים בגלות, והעיקר – אדם קרוב אצל עצמו²² – **אתה בעצמך** נמצא בגלות, ובמילא בודאי שעליך לרצות לצאת מהגלות!!

ח. לאחר הבהרה יכתבו לי שצריכים לדעת שישנו גוף גשמי ויש לשמור על בריאות הגוף, לאכול, לשתות ולישון, ולא להתענות וכו'.

אך כל טענות אלו לא נוגעים כאן – העיקר הוא: **צאו מהגלות** ("גייט ארויס פון גלות")!!

ומה שיש לך קושיות – תשאיר את הקושיות בגלות וצא בעצמך מהגלות! הנך רוצה לקחת איתך את הקושיות – הרשות בידך ("געזונטערהייט"), צא מהגלות יחד עם הקושיות ותשבי יתרן קושיות ואבעיות²³,

²² סנהדרין ט, ב, י, א.

²³ תנוי"ט סוף מס' עדיות. של"ה תט, א. וראה

הצורך לבקש את הגאולה בדבור ובקול גדול

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

למרות שהקב"ה יודע את מחשבותיהם של בני ישראל, אעפ"כ הם מבקשים **בגלוי ובדיבור** שתבוא הגאולה האמיתית והשלימה, מכיון שהעיקר הוא איך שזה יורד למעשה בפועל ובגלוי בעולם-הזה.

וכפי שרואים בכללות ענין התפלה, שלמרות ש"איזו היא עבודה **שבלב** זו תפלה", בכל-זאת ההלכה אומרת "לא יתפלל בלבו (לבד) אלא מחתך הדברים בשפתיו ומשמיע לאזניו", כלומר, אף שהקב"ה בודאי יודע מה נעשה בלבו של המתפלל, ועאכ"כ באותיות המחשבה שלו, אעפ"כ תפלתו חייבת להיות בדבור בפה דוקא (ולכן היא נחשבת במנין המצוות).

וכך גם בנוגע לתפלה ובקשה "עד מתי", "דאלאי גלות" – שלא מספיק להתבונן בזה במחשבה, אלא יש להוציא זאת בדבור ובקול גדול.

ואף ש"כל המשמיע קול בתפלתו ה"ז מקטני אמנה", הרי במה-דברים-אמורים, כאשר ישנו חשש שבגלל זה יחשבו "כאלו אין הקב"ה שומע תפלת לחש" – אבל כאן מדובר אודות "קול גדול" הבא כתוצאה מ"קלא פנימאה", עם כל התוקף וה"שטורעם" הבא מכל כחות נפשו, ובודאי שצעקה זו בקול גדול היא ענין טוב.

ועי"ז שבני ישראל יבקשו את הגאולה באופן האמור, ויעבדו עבודתם בפועל ממש – אזי אפילו אם רק **רוב** בני"י יעשו עבודתם, ועוד יותר – אפילו אחד לבדו, יכול להכריע "את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

(תרגום חפשי משיחת ש"פ בשלח ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר **צבי הירש** ע"ה **סטראל** - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו **טשרנא גיטל** בת ר' **יעקב** ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח **שמואל סטראל** ומשפ' שיחי

נשי ישראל הצדקניות מתחילות בהשירה בתופים ובמחולות על בוא הגאולה

יום ההילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר (כולל גם הימים הסמוכים לפני ולאחריו) שהוא גם יום ההילולא של אמו זקנתו, ובסמיכות אליו גם יום ההילולא של אמו, הוא ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני העבודה של נשי ישראל, שהנהגתן תהי' ברוחן של הרבניות הצדקניות (נשותיהם של הנשיאים) בעלות היאצ"ט, שעי"ז נעשה גם המשך החיים של הרבניות הצדקניות, "מה' זרען בחיים אף הן בחיים"², ועוד ועיקר, שכיון שבזכותן של נשים צדקניות שבדורנו באה הגאולה האמיתית והשלימה, אזי "הן בחיים" (גם בעיקר) **כפשוטו ממש**, ובפרט שצדיקים וצדקניות קמים לתחי'³ ("הקיצו ורננו"⁴ שוכני עפר") מיד⁵.

[.] והוראה מיוחדת ועיקרית בנוגע לענין ה**שירה** – כמודגש בשירת מרים ושירת דבורה:

כשם שביציאת מצרים "מובטחות היו צדקניות שבדור שהקב"ה עושה להם נסים והוציאו תופים ממצרים", כך גם בהגאולה מגלות זה האחרון, שנשי ישראל הצדקניות צריכות להיות מובטחות ובודאי מובטחות הן שתיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה, ועד שמתחילות תיכף (ברגעי הגלות האחרונים) בהשירה⁶ ובתופים ובמחולות, על בוא הגאולה האמיתית והשלימה!

ובפרטיות יותר: ביחד עם התפלה, הבקשה והדרישה מהקב"ה שיביא את הגאולה תיכף ומיד ממש, שהיא מתוך רגש של **צעד ומרירות** ("מרים על שם המירור") על אריכות הגלות, שבאה לידי ביטוי בהצעקה מקרב ולב עמוק "**עד מתי, עד מתי, עד מתי!**"...! חדורות הן (גם ובעיקר) ברגש השמחה, ושמחה גדולה ביותר שבאה לידי ביטוי בהשירה, מצד גודל הבטחון ש"הנה זה (המלך המשיח) בא"⁷, וכבר בא!

(משיחות ש"פ בא (ו' שבט) וש"פ בשלח (י"ג שבט) ה'תשנ"ב - מונה)

(1) ע"פ תענית ה, ב.

(2) ועד"ז בפטירת אשה מישראל, רח"ל, שכאשר "זרעה בחיים", שממשיכים בחיים אמיתיים דתומ"צ כפי שנתחנכו על ידה, כולל ובמיוחד ע"י הפעולות הנוספות בעניני צדקה וחסד שעושים לעילוי נשמתה, אזי "היא בחיים", ועוד ועיקר, שעי"ז ממחרים ומזרזים ופועלים תיכף ש"היא בחיים" **כפשוטו ממש**, בתחיית המתים (כבפנים).

(3) להעיר מהשייכות לפרשת בשלח – "מניין לתחיית

המתים. – וי"ל שנרמז גם ב"אז ישיר", "משמע לעתיד" (סנהדרין צא, ב ובפרש"י). וראה הערה הבאה.

(4) רינה (שירה) על שלמות הגאולה בתחיית המתים. – וי"ל שנרמז גם ב"אז ישיר", "משמע לעתיד", שקאי (גם) על השירה ד"שוכני עפר" כשקמים לתחי', "הקיצו ורננו".

(5) ראה זח"א קמ, א.

(6) בתכלית הצניעות, כמוכן, כהלימוד מדבורה.

(7) ש"ש ב, ח ובהש"ר עה"פ.

מלחמה זו היא בלי שום חשבונות דשכל

[.] מזה מובן גם לענין העבודה שצריכה להיות לפני הגאולה ובתור הכנה אל הגאולה, שהעבודה צריכה להיות למעלה ממדידה והגבלה. דמכיון שההמשכה דלעתיד היא בבחינת בלי-גבול, הרי גם ההכנה לזה צריכה להיות באופן כזה. דזהו מה שביאר כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע בשיחתו הידועה¹ על מארז"ל² כל היוצא למלחמת בית דוד כותב גט כריתות לאשתו, דמלחמת בית דוד היא המלחמה נגד אלו המנגדים ולוחמים בגילוי המשיח, אשר חרפו עקבות משיחך. והיוצא למלחמה זו צריך להיות אצלו גט כריתות כותב לאשתו, דהיינו גט כריתות מכל הענינים המותרים, שהרי לאשתו קאי על אשתו הנשואה לו כדת משה וישראל, ואעפ"כ, הרי כשיוצאים למלחמת בית דוד צריך להנזר גם מדברים המותרים, שזהו על-דרך ענין קדש עצמך במותר לך³. אך בענין קדש עצמך במותר לך אפשר שיהי' הדבר בהגבלה, שהרי יש כמה דיעות בענין זה⁴ אם הוא מדאורייתא או מדרבנן, וא"כ אפשר שיהיו הגבלות בדבר (ע"ד מה שנתבאר לעיל⁵ שלגבי עבודת התשובה הרי העבודה דתומ"צ היא במדידה והגבלה). אך ענין כותב גט כריתות לאשתו היינו למעלה מדידה והגבלה, משום שהעבודה באופן דהגבלה הרי לא זו הדרך לנצח במלחמת בית דוד כדי שמזה יצא דוד עצמו (כמבואר במ"א⁶ הפרש בין בית דוד ודוד).

וכדי לנצח במלחמה זו שהיא מלחמה עם אויבך ה', ויתר על כן, עם חרפו עקבות משיחך, שהיא מלחמה קשה עוד יותר, כי בבואה דבבואה אית להו', הרי מלחמה זו היא באופן שיוצא מהגבלותיו לגמרי, ויוצא מכל דבריו ועניניו, ובלי שום חשבונות דשכל, אלא באופן דשטות דקדושה שלמעלה מטעם ודעת⁸. כי כשם שהמלחמה שלהם היא באופן דתוצפא בלא תגא', כן צריך להיות בצד הקדושה יציאה לגמרי מהגבלות עצמו ומסירה ונתינה לגמרי למלחמת בית דוד. (קטע ממאמר ד"ה ויהי בשלח פרעה גו' - ש"פ בשלח, י"א שבט, ה'תשכ"א - בלתי מונה)

(1) שיחת שמח"ת תרס"א (נדפסה בספר השיחות תש"ב ע' 141 ואילך).

(2) שבת נו, א.

(3) יבמות כ, א. ספרי ראה יד, כא.

(4) ראה תניא פ"ל (לט, א). הערת כ"ק אדמו"ר שליט"א בסה"מ תש"ח ע' 133. לקו"ש ח"ז ע' 323 בהערה. ועוד.

(5) קודם בהמאמר (סה"מ תשכ"א ע' 256 ואילך).

(6) אג"ק אדמו"ר מהורש"ב ח"א ע' שיא ואילך.

(7) ראה לקו"ת תצא לו, ג. לז, ג.

(8) המשך באתי לגני השי"ת פ"ה (סה"מ השי"ת ע' 117 ואילך).

(9) ראה סנהדרין קה, א.

את הטענות צריך להפנות להקב"ה...

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"*

ידוע המשל שחסידיים אומרים בשם המגיד, שכללות ענין הגלות היא עד"מ אב שמתחבא מבנו, שהכוונה בזה היא, לא בגלל שהוא לא רוצה להיות יחד עם הבן ח"ו, אלא כדי שאצל הבן תתעורר תשוקה, שיחפש וימצא את האב.

כיון שכאשר הבן נמצא בתמידות יחד עם האב, לא ניכרת כ"כ התשוקה של הבן להיות יחד עם האב, היות ותענוג תמידי אינו תענוג - ועל-ידי-זה שהאב מחביא את עצמו מבנו, מתעוררת אצל הבן תשוקה לראות את האב, כיון שהיתכן שהוא לא רואה את האב.

אבל ישנו מעמד ומצב שהבן מפסיק לחפש את האב, ובלשון ה'סדרה' די"ג בשבט "היש ה' בקרבנו אם אין",

הוא יודע שישנה המציאות של ה', הוא יודע ש"יש בעל-הבית לבירה זו", עם כל הפרטים שבזה, הוא יודע אפי' שהעולם מתהווה מחדש מאין ואפס המוחלט, אך הוא מסתפק "היש ה' בקרבנו" - אולי ענין ההתהוות הוא באופן דסובב-כל-עלמין, סביב, אבל אולי לא "בקרבנו",

[הוא מפרש סובב-כל-עלמין - לא כפי שכתוב בתניא שזה מתלבש ב"כל נברא ונברא מראשו ועד תחתיתו ותוכו ותוך תוכו כו" ו"אין זה אלא שההשפעה אינה "בבחי גילוי אלא בהסתתר והעלם", ולכן היא נקראת "מקיף וסובב" - אלא הוא מפרש סוכ"ע כפשוטו, שזהו סביב אבל לא "בקרבנו"],

ואח"כ הוא מתחיל לטעון שהיות ו"אותותינו לא ראינו גו' ולא איתנו יודע עד מה", א"כ "עזב ה' את הארץ" ח"ו, ועד כדי כך - שהוא מתיאש ומפסיק לחפש את הקב"ה.

וזהו מה שאומרים במשל, שכאשר האב רואה שהבן לא מחפש אותו, כאן... מתחיל להיות אמיתית ענין הגלות!

כל זמן שהבן מחפש את האב, זה גופא הכנה, ניצוץ והתחלה של הגאולה, כיון שהוא מחפש את אביו, בזה מונח הרצון וההשתדלות שלו;

אבל מתי שהוא מפסיק לחפש (מצד חסרון הדעת או מצד יאוש) - אזי נהי' ה"אנכי הסתר אסתיר פני", כפי שהבעש"ט... מפרש שההסתר עצמו נמצא באופן של הסתר - הוא אינו יודע כלל שזהו הסתר.

ובפשטות - הוא לא חושב אודות אלוקות; הוא חושב אודות העולם, אמנם באופן כשר עפ"י מה שכתוב בשולחן-ערוך, הוא לומד תורה כפי שצריך ללמוד תורה - אך לחשוב בעת לימוד התורה אודות נותן התורה, לחשוב אודות משאו ומתנו באמונה ולחשוב אודות זה שהקב"ה "הוא הנותן לך כח... לעשות חיל" - הוא הפסיק לחשוב אודות זה!

וכאשר באים אליו בטענות... - הוא אומר: מדוע באים אלי בטענות... את הטענה צריך להפנות להקב"ה... וכאמור, עד מתי!...

האב צריך אמנם להתחבאות מהבן... בכדי שהבן ירצה לחפשו, ושאצלו תתעורר תשוקה

(* השיחה תוקנה על-פי סרט ההקלטה. בקטעים רבים נקטע הדיבור בבכי (בד"כ סומנו שלשה נקודות). המו"ל.

כ"ארץ צי' ועיף בלי מים";

אבל כאשר הוא "תוקע" אותו ("שטעקט אים אריין")... בחושך כפול ומכופל... ואח"כ נהי' "אם הראשונים כמלאכים כו' כבני-אדם"... וכאן זה אפי' לא "כחמורו... של רבי פנחס בן יאיר"... וביחד עם זה תובעים ממנו... שהוא לא יפסיק מלחפש... יום ראשון לחפש, יום שני לחפש... ("כ"ק אדמו"ר שליט"א בכה הרבה).

וכשמחפשים על זה הסברה - מחפשים בספרי מוסר ובספרי חסידות אבל לאח"ז ישנו פסק דין ברור בגמרא ש"כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", ויש הרי פס"ד ברור שע"י הרהור תשובה נהי' צדיק גמור.

והרי אין שום מציאות של יהודי שאצלו לא הי' הרהור תשובה - מצד אהבה או מצד יראה, או מאיזו סיבה שתהי',

עאכו"כ בדורנו זה, אחרי מה שראינו בעצמנו (באופן ד"עינינו ראו ולא זר ואזנינו שמעו ולא אחר") עם כל הענינים שקרו בדורנו זה היל"ת ו"לא תקום פעמיים צרה", זה כבר מספיק, וכפי שאדמו"ר האמצעי כותב שיותר זה לא יהי' ח"ו - אזי מכיון שראו ושמעו את זה וזוכרים זאת, בודאי שאין אף מציאות של יהודי שלא הי' לו הרהור תשובה, ולא רק פעם אחת אלא כמה פעמים ככה.

א"כ מה באים בטענה ל"בשר-ודם"... שהוא מדוד ומוגבל... (ע"י הקב"ה עצמו - במילא אי אפשר לבוא בטענות כלפיו -) היתכן שהוא לא חושב על הגאולה, אע"פ שהוא אומר (או יודע שאחרים אומרים והוא חושב אודות זה) ש"אחכה לו בכל יום שיבוא", ורוצים שהוא יעמוד במעמד ומצב זה במשך כל היום כולו - זה בלתי אפשרי... והקב"ה אומר ש"איני מבקש... אלא לפי כחן", והוא עצמו לא נתן שום כחות נוספים!...

ועל זה אומרים, שע"י שמוסיפים אור (ולא סתם אור, אלא בזה גופא - אור) המשמת, אור שקשור עם שמחה - אז כיון ששמחה פורץ גדר, זה יפרוץ את הגדרים שלו ויפרוץ את גדרי העולם ויפרוץ את הגדרים של החושך כפול ומכופל.

(תרגום חפשי משיחת ליל ט"ו בשבט ה'תשל"ט - בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה